

[Alfred Jensen.]

ikke af betænkningen se, om finansudvalget har behandlet dette spørgsmål, men jeg håber dog ikke, det er udtryk for, at man ikke er opmærksom på, at der skal mere byggeri i gang.

Jeg vil også gøre en beskeden bemærkning i anledning af et af aktstykkerne under § 19. Kirkeministeriet. Det drejer sig om det, der handler om flytning af tyske grave. Der siges heri, at man ikke er nået frem til nogen endelig løsning, men at planen er at samle de faldne fra anden verdenskrig på enkelte kirkegårde. Så vidt offentligheden kender denne sag, har hverken nogen kommune eller kirke været særlig interesseret i at få en sådan samling, og det forstår man så udmærket; men det rejser det spørgsmål, om man ikke, når man vil til at foretage flytning af grave i stor stil, så skulle flytte disse hjem til Tyskland, hjem til riget, som det hed engang. Det forekommer os at være den mest rimelige løsning, og jeg vil gerne udtrykke denne vor opfattelse her ved andenbehandlingen.

Dernæst nogle bemærkninger om § 21, der vedrører militærvæsenet. Jeg ser, at der er stillet en række spørgsmål angående anvendelsen af de penge, forsvarsministeren har ønsket. Jeg ser også, at man har rejst spørgsmålet om en nedsættelse af udgifterne; det drejer sig bl. a. om udgifterne til indkøb af materiel. Jeg ved ikke, om der har været fremsat ønsker i mere vidtgående retning angående nedskæring af militæruddgifterne — jeg kan jo ikke tænke mig, at der ikke skulle være sådanne ønsker — men jeg kan ikke af betænkningen se, om sådanne har været fremført.

Jeg er også klar over det svar, jeg vil få; det vil nemlig gå ud på, at der i det forsvarspolitiske udvalg forhandles om hele militærordningen, og at der, når man er klar dér, vil blive fremsat lovforslag om den fremtidige ordning. Det er jo tænkeligt, at der er politikere og partier, der slår sig til ro med det; men vi har nu den opfattelse, at der kan spares ikke alene ved indkøb af materiel, men også ved en nedskæring af styrkerne, og det har jeg tidligere fremført i forslags form. Vi har foreslået, at tjenestetiden skulle nedsættes til 12 måneder, og vi har foreslået, at visse manøvrer og indkaldelser skulle aflyses. Men vi har også ud-

talt os mere konkret om, hvor langt vi egentlig mente udgifterne skulle nedsættes, idet vi har foreslået, at de militære udgifter skulle sættes ned med 500 mill. kr. årlig. Enhver vil kunne forstå, at det ikke er muligt for os at indarbejde en sådan nedskæring i form af ændringsforslag til de forskellige konti. Men sådan har vor indstilling altså været; vi har den opfattelse, at der altid har været en saglig begrundelse derfor, og at denne begrundelse er stærkere nu, end den har været før.

Jeg vil også gøre opmærksom på, at vi jo har sluttet op bag dem, der har foreslået en nedskæring af mindre omfang end de 500 mill. kr., jeg her omtaler, og det er klart, at vi også fremefter vil støtte de forslag, der måtte komme om nedskæring af de militære udgifter. Vi mener ikke, det er forsvarligt, hverken over for landets økonomi eller over for landets befolkning, at opretholde de udgiftsposter, der findes på finanslovforslagets § 21; vi ønsker derfor ved denne anden behandling at tilkendegive vort ønske om at få udgifterne sat ned, og det vil vi gøre ved at stemme mod paragraffen.

Vor stilling til finanslovforslaget vil jeg naturligvis redegøre for, når vi kommer til tredje behandling.

Jeg synes, der kan være anledning til, nu da jeg ser, at forsvarsministeren er til stede, at rejse spørgsmålet om Schjødt-Eriksens forfremmelse og spørge, om vi kan få en udtalelse fra forsvarsministeren angående de grunde, der får ham til at foretage en sådan forfremmelse. Mit partis synspunkt og modstandsbevægelsens synspunkt på Schjødt-Eriksen er der jo ingen tvivl om, og forsvarsministeren kan heller ikke være ukendt med, at der i brede kredse er meget, meget stor utilfredshed med, for ikke at sige modstand mod, denne udnævnelse, der har været luftet, og som, hvis der ikke sker andet, vel også vil blive effektueret. Jeg vil altså gerne sige, at vi er enige med dem, der har protesteret; men det forekommer mig, at ministeren burde give en redegørelse for sine synspunkter.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1-20
vædtoges uden afstemning.